

Страданія-та на Господа Нашего Иисуса Христа.

Слѣдъ Тайнѣ-тѣ Вечернѣ Иисусъ Христосъ заедно съ ученицы-ты си отишълъ прѣзъ нощъ-тѣ на Елеонскѣ-тѣ горѣ и при село Геосиманіѣ влѣзълъ въ еднѣ градинѣ да ся помоли отдалѣченъ отъ ученицы-ты си, зачтото тѣи были за-спали. Въ това врѣмя ся забрала вѣтрѣшни-ты Му мѣкы за наши-ты грѣхове. Той тѣжилъ и молилъ ся до крѣвавъ потъ, а Ангелъ Му ся явилъ да Го подкрѣпи.

Іуда прѣдава Христа.

Слѣдъ полунощъ дошълъ Іуда съ Римскѣ стражѣи и съ много Іудейскы сѣдебны служители и, съ едно цѣлуваніѣ Христа, подалъ знакъ за, че имъ Го прѣдава, спорядъ както ся былъ наговорилъ по-напрѣди съ тѣхъ. Иисусъ Христосъ казалъ на войны-ты : „Азъ съ мѣ“, когото вы трѣсите, а тѣи ся поврнѣли и испадѣли на земѣ-тѣ. Сега Иисусъ лесно е можалъ, не само да удрѣжи лудость-тѣ имъ, нѣ и сами тѣхъ да погуби, нѣ Той тыхо имъ допустилъ да Го вземѣтъ, укорилъ Петра, зачтото отрѣзалъ ухо-то на